

TEBENNE BÍZTUNK

PÁPAI REFORMÁTUS ÉRTESÍTŐ

Tartalomjegyzék

Szakács Gergely: Csak Ő legyen.....	1
Ökumenikus imahét Pápán is.....	2
Bojás Henrietta: Belső csend.....	2
Szolga Gábor: Lelki töltekezés.....	3
Kövy Rózsa: Böjti hitmélyítő alkalmak a pápai gyülekezetben	3
Bódi Lászlóné: Jókai 200.....	4
Szakács Gergely: Budapesti teológusok Pápán.....	4
Kopeczky Bence: Visk.....	5
Szakács Gergely: Holtmaros.....	6
Kovács Helga: Óvodánk életének meghatározó pillanatai.....	7
Cseri Kálmán: Pünkösd-i változás	8
Pereznyák Nóra: Beszámoló a konfi hétvégéről ...	11
Mayerné Pátkai Tünde: Nőszövetségünk Keszthelyre látogatott	12
Anyakönyvi hírek	12
Tatai Márta: Teológusnapok a pápai gyülekezetben	13
Pálóczy Zergi Klára: A Sellyei Kórus szolgálat Császáron.....	14
Állandó gyülekezeti alkalmak.....	14
Gyülekezetünk anyagi helyzetéről.....	15
Hirdetések	16

„Nap, éghez kötözött
indulj meg nyugatnak
csillagokat kényszersoroz az ég
rádugatnak”

(Platon Karataev – Napkötöző)

Csak Ő legyen

Dél-Amerikában az ősi inkák Napkötözőnek nevezték azt a szakrális követ, mellyel a napfordulókat határozták meg. A Platon Karataev együttes legújabb albuma ezt a címet kapta. A szövegek mintha a Napot akarnák meghatározni, megkötni, valahogy az embert, mint mulandó és törekeny lényt elhelyezni valamilyen szakrális térben, ahol az eget meg tudja érinteni. Misztikus, különleges vágyódás ez az emberben, mely öröktől fogva bennünk van.

Számomra a pünkösd hasonló misztikus, titokzatos események sorozata, ami mégis különbözik a napkötözéstől. Nem az ember akarja a Napot, a fényt, az istenit lehozni a földre, valahogy rögzíteni, kapcsolódni hozzá, hanem pont fordítva történik minden. Jézus Krisztus mennybemenetele után a Szentlélek eljön, és betölti nemcsak a teret, hanem a tanítványokat is. Jézus, a testté lett Isten itt volt köztünk. A Szentlélek most is itt van, és bennünk él. Az első pünkösdön a félelemmel teli, bezárt szobában imádkozó tanítványokat betölti. És valami hirtelen és végérvényesen megváltozik. A tanítványok kimennek az utcára, a tömegbe, és hangosan kezdenek el beszélni Jézusról. Nem törődnek semmivel, nem érdekli őket, hogy az életüket kockáztatják ezzel. Egyszerűen valami belső erő olyan intenzíven készíti őket a Jézusról való beszédre, aminek nem lehet ellenállni. Ezt szoktuk csodának mondani. Amikor valami megmagyarázhatatlan, szinte félelmetes történik, amiben Isten megmutatja önmagát.

Azóta eltelt kétezer év, de a Szentlélek folyamatosan itt van bennünk és közöttünk. Ugyanilyen csodákat tesz, életeket formál, gyökeresen változtat meg. Számunkra a pünkösd összekapcsolódik a konfirmációval. Idén több mint harminc fiatal és egy felnőtt tesz konfirmációi fogadalmat. Amikor évről évre végignézek a konfirmálókon, eszembe jut a pünkösd-i történet, a Szentlélek semmihez sem fogható eljövetele. Isten be akarja tölteni ezeknek a fiataloknak az életét, sőt mindannyiunk életét. A pünkösd annak az ünnepe, hogy Isten valószínűleg is jelen van az életünkben. Számára nem vagyunk közömbösek, sőt nagyon is érdekli az életünk. És teljesen be akar tölteni bennünket, hogy semmi rossznak, önzésnek, gonoszságnak ne legyen helye bennünk. Csak Ő legyen. Ez a pünkösd misztériuma, amikor Isten betölti, és magához vonja az embert.

Szakács Gergely

Ökumenikus imahét Pápán is

A Magyarországi Egyházak Ökumenikus Tanácsa idén január 19–26. között szervezi meg az ökumenikus imahetet. Célja, hogy a világ keresztény felekezetei közösen imádkozzanak a keresztények egységéért. Pápán kedd délután a Ferences templomban tartották az első ökumenikus alkalmat.

Az ökumenikus imahétén Pápán a korábbi évek gyakorlatához hasonlóan két közös alkalmat szerveztek a felekezetek. – Azért két alkalom, mert évekkal ezelőtt, amikor volt a koronavírus-járvány, akkor nem tudtuk ezt megtartani. Utána úgy láttuk jónak, hogy két napba próbáljuk meg belesűríteni mindazt, ami az imahét

üzenete – mondta Szakács Gergely református lelkész.

Az idei imahét lelki-szellemi útmutatását az olaszországi bosei monasztikus közösség szerzetesei állították össze. – Arra akarja az imahét irányítani a figyelmünket, hogy a keresztény felekezeteknek az egysége, ami pontosan a Szentháromság Istenbe vetett hitben nyilvánul meg, arra fókuszáljunk, azt gondoljuk újra, és az ebben való hitünket erősítsük meg.

Épp 1700 évvel ezelőtt tartották az első ökumenikus zsinatot 325-ben, Niceában. Az idei ökumenikus imahét arra hívja a keresztényeket, hogy merítsenek a közös örökség-

ből a hitben való elmélyedéshez. A Krisztus-hívők egységéért szervezett egyetemes imahétén Pápán a perselypénzt minden évben jótékony célra ajánlják fel.

– Idén úgy döntöttünk, hogy a hajléktalanszálló lakóit szeretnénk valamilyen formában támogatni. Beszéltünk az ottani vezetőséggel, és azt az információt kaptuk, hogy leginkább matracokra, matrachuzatokra van szükség, úgyhogy az összegyűlt adományokból ezt szeretnénk vásárolni és átadni az ottani lakóknak – mondta a lelkész.

A pápai ökumenikus alkalmakra a katolikus, a református, az evangélikus és a baptista híveket várták, várják. A második alkalom január 24-én, pénteken 17 órakor lesz a református templomban, igét hirdet Meleg Máté káplán. Az alkalmat követően szeretetvendégségre várják a híveket.

(Fenti cikkünk, a képekkel együtt a www.papaimediacentrum.hu honlapján jelent meg, 2025.01.22-én.)

Belső csend

A Főnix csoport Szakács Gergely Attila csoportvezető koordinálása mellett 8 fővel 2025. február 7-8-án Bakonybélben lelkigyakorlaton vett részt. A kezdeményezés fő célja az volt, hogy a monostori környezetben egyénenként megtapasztalhassuk az élményt, amikor magunkra maradunk Istennel, de fontos kiemelni, hogy az együtt töltött idő csoportunk kohéziójára is pozitív hatást gyakorolt. Az alkalomnak a Szent Mauriciusz Monostor vendégháza adott helyet. Összetartásunkat erősítették az ott elköltött közös étkezések és az azokat követő tartalmas beszélgetések is. Elmélyülésünknek a bencés monostor templomi alkalmi adtak keretet, mert ottlétünk alatt háromszor vettünk részt a liturgián, valamint Ábel testvér elbeszélése által betekintést nyerhettünk a szerzetesek életébe is.

De mit is jelent magunkra maradni Istennel? Ennek a találkozásnak a lehetőségét átélhettük a természet

csendjéhez kapcsolódva, vagy akár egy életút imádság során, de egy igeszakasz olvasása által is. Ha arra tudatosan ráhangolódunk, olvasást követően a Szentlélek jelenlétében elmélkedünk az ígéről, majd imádságban kifejezzük érzéseinket, gondolatainkat az olvasottakkal kapcsolatban, végül hagyjuk, hogy belső csendünkben meghalljuk Isten igéjének szelíd hangját, létrejön a kapcsolat. Lelki gyakorlatunk záró gondolataként egyöntetűen kifejeztük – a zajos, rohanó mindennapok forgatagából kiszakadva – belső csend iránti vágyunkat, hisz ahogy Mustó Péter mondja: „Csendben születik az élet.”

FŐNIX CSOPORT
LELKIGYAKORLAT
2025.02.07-08. BAKONYBÉL

Bojás Henrietta

Lelki töltekezés

Férfikörünk tagjai felejthetetlen hitmélyítő alkalmon vettek részt a festői szépségű Bakonybélben, a Bencés Monostor falai között. A rendezvény célja az volt, hogy a résztvevők elcsendesedjenek, megerősítsék hitüket, és közelebb kerüljenek Istenhez egy elmélyült lelki program során. A monostor atmoszférája tökéletes helyszínt biztosított a lelki megújulásra. Az esemény során a férfikör tagjai bibliai tanításokat és személyes bizonyosságtételeket osztottak meg egymással. A lelki alkalmakat Szakács Gergely lelkész vezette. A találkozó egyik legmeghatározóbb eleme a közösség ereje volt. A Férfikör tagjai nemcsak a saját lelki életükben kaptak megerősítést, hanem testvéri kapcsolatokat is ápolhattak. A közös beszélgetések és megosztások révén egymás hite által is épültek, és megtapasztalták, milyen erőt ad a Krisztusban való közösség.

A program különleges eleme volt a bencés liturgiákon való részvétel, amely mély lelki élményt nyújtott a részt-

vevők számára. A szerzetesek által vezetett közös imádások és gregorián énekek segítették az elmélyülést, és különleges lehetőséget biztosítottak a férfikör tagjai számára, hogy megismerjék a bencés hagyományokat és azok lelkiségét. A program részeként a résztvevők bejárták a monostor környékét, és elcsendesedtek a Bakony csodálatos természeti környezetében. A csendes séta, az erdei imádságok és a természetben való elmélkedés mind hozzájárultak ahhoz, hogy még közelebb kerüljenek Istenhez, és megtapasztalták az Ő teremtet világának szépségét. A hitmélyítő alkalom végén a Férfikör tagjai hálával telt szívvel tértek haza. Az együtt eltöltött idő, az elhangzott tanítások és az Istennel való találkozás megerősítette őket a hitükben, és új lendületet adott a mindennapi életükben való helytálláshoz. Az ilyen alkalmak lehetőséget nyújtanak a lelki töltekezésre, a közösségépítésre és a hit elmélyítésére – mindez pedig elengedhetetlen a keresztény élet útján való előrehaladáshoz.

Szolga Gábor

Böjti hitmélyítő alkalmak a pápai gyülekezetben

A 2025-ös böjti hitmélyítő alkalmakon **Czeplédi Péter Pál**, dunajvárosi lelkipásztor hirdette Isten ígését. A három alkalom összefoglaló címe a következő volt: „Amikor nem értjük a Mestert – emberi reakciók és Jézus megújító válaszai”. Az alkalmakon Márk evangéliumából vett részletek szolgálták az igehirdetés alapjául.

Máté 8. rész 27–38. vers

A tanítványok nem igazán voltak a helyzet magaslátán, ugyanis nem értették Jézust. Mikor Jézus megkérdezi, hogy kinek tartják őt, Péter kijelenti: „Te vagy a Krisztus.” Ekkor Jézus a rá váró szenvedésekről beszél. „Az Emberfiának sokat kell szenvedni.” – olvassuk a Bibliából. Az igehirdető kiemelte a **kell** szót. Jézus szenvedése nem véletlen, minden a terv szerint történik. Péter ezt nem akarja elfogadni, Jézus azonban megfeddi őt: „Távozz tőlem Sátán, mert nem gondolsz az Isten dolgaira, hanem az emberi dolgokra.”

Mi is csak az emberi dolgainkkal foglalkozunk. Mi akarjuk irányítani az életünket, pedig torzul az, ha nem Isten van a középpontban. Isten mindent odaadott nekünk Jézus halálával.

Mi azonban, Péterrel együtt, győzni akarunk, földi hatalmat akarunk. Pedig megváltásra van szükségünk, s Jézus ezt megtette értünk. Cserébe arra hív, hogy teljes életünket adjuk át Neki.

Máté 9. rész 30–37. vers

Jézus újra a rá váró szörnyűségekéről beszél: „Az Emberfia az emberek kezébe **adatik**, és megölik őt.” Az Atya odaadja a fiát értünk, a fiú pedig vállalja az áldozatot, mert szeret bennünket.

A tanítványoknak ez már sok, Jézus beszéde újra értetlenséget vált ki közöttük. Nem mernek kérdezni, ehelyett arról vitatkoznak, hogy ki a legnagyobb. Jézus szerint az elsőre való törekvéssel nincs baj, az eszközzel azonban igen.

Ha első akarsz lenni, szolgálnod kell másokat. Azok felé szolgálj szeretettel, akiktől nem várhatsz semmit. Ez az igazi szeretet szolgálat, a diakónia. Az evangélium nemcsak elméleti dolog, hanem szolgálat is, és annak megértése, hogy Jézus Krisztus meghalt értünk.

Márk 10. 32–45.

Jézus harmadszor hozza elő szenvedéstörténetét. Részletesen beszél a rá váró borzalmakról, de most is hozzáteszi, hogy harmadnapon feltámad. A tanítványok álmélkodva hallgatják. Jézus többet ad az álmélkodásnál. Azt akarja, hogy személyes kapcsolatban legyünk vele. Hogy ne csak mi szóljunk, kérjünk, hanem arra figyeljünk, hogy mit akar mondani nekünk az **Emberfia**. (Így beszél magáról Jézus.) Bűneinket csak Ő tudja megfizetni. Váltásdíjúl adja önmagát, hogy új szívet kapjunk. Így segít elnyernünk az örök életet. Fontos, hogy értsük Őt, és értsük önmagunkat!

Kövy Rózsa

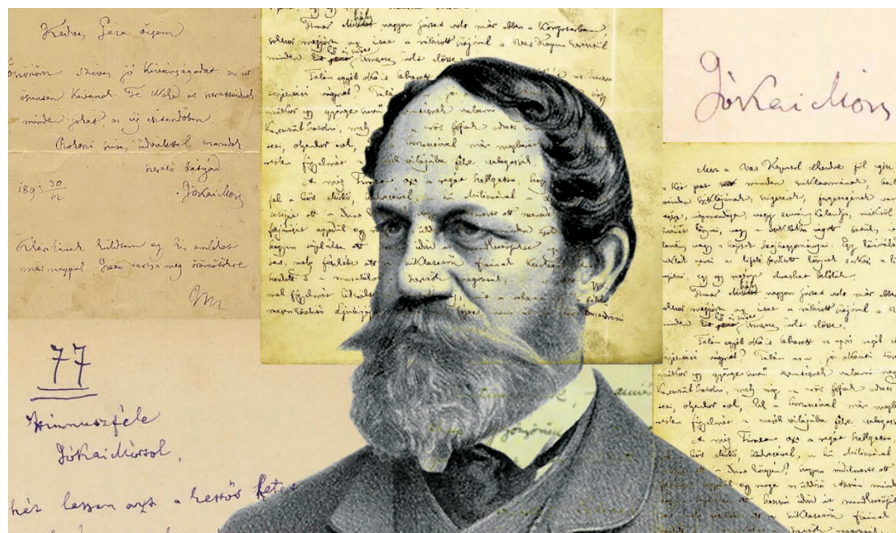
Jókai 200

A Pápai Református Egyház-számátalan kis csoportja a hét szinte minden napján biztosítja a közösség lelki erősítését a hitben, de a barátságok összetartozásában is.

Én a Korban Gazdagok Körének lelkes tagja vagyok. Sokat elemeztük a Biblia értelmezését Kovács Dániel lelkipásztor úr tanításával, segítségével. Az együttlétünk második órájában viszont becserkészük a kulturális szereplésünkkel is a tudomány kiemelkedő személyiségeinek csodálatos alkotásait, ami szellemiekkel is gazdagítja tudásunkat. Néhány napja ünnepeltük Jókai Mór, nagy magyar írónk születésének 200. évfordulóját, ezért hát méltattuk az ő kiemelkedő tehetségét is, és az ott elhangzott versek, idézetek közlését, a teljesség igénye nélkül, egyházi lapunkban is szeretnénk megjelentetni.

*„Boldog a nemzet, mely tud ünnepelni,
Melynek van nagyja, kiben egyesül.
Köszöntlek szívből ünnepelt közösség
Ki ma mesén – hallgatni ülsz körül.*

*S a mesének hőse ő, a nagy mesélő
Kinél nagyobbat itt nem szült anya:
Ki milliókat ragadott magával
Aranyokban míg pergett orsalya.”*

Nagy emberekre emlékezni a lélek gazdagságát jelenti. S nekünk most nem csupán kötelességünk, de büszke kiváltságunk is, hogy emlékezzünk arra az íróra, aki Pápához is nagyon kötődött.

Jókai diákéletének Pápán töltött időszaka élete végéig elkísérő emlék maradt. „Az előbbre törj” ekkor válik élete irányadójává. A méltó tanítványok sorában ott találjuk Petőfi Sándort és a többi tehetséges ifjút, nem utolsósorban kiváló tanáraikat is. Ekkor emelkedik a Dunántúl Athénjává Pápa. Jókai és Petőfi révén városunk meghatározó része lett a nemzeti tudatnak.

Három idézettel zárom a méltatást. Gyurácz Ferenc a Jókai-körnek

két évtizeden át volt elnöke. Jókairól így vall: *„Nem halt meg, csak a porrészek azok, amelyek eltávoztak tőlünk. Szelleme, lelke itt maradt köztünk (...) vezetni, irányítani továbbra is.”*

A másik meghatározó idézet Jókai Mór fűvészkönyve utolsó lapjának üzenete: *„Ami bennem lélek, veletek megy, ott fog köztetek lenni mindig... S mikor megemlékeztek rólam, mindig arccal szemközt fogok veletek állani.”*

S az utolsó Jókai-idézet: *„Áldott legyen a láng mely utamra rávilágított, áldott legyen a kéz, mely arra rávezetett.”*

Bódi Lászlóné
nyugdíjas tanárnő

Budapesti teológusok Pápán

Nagy örömkökre elfogadta meghívásunkat a Károli Gáspár Református Egyetem Hittudományi Kara és hét hallgató eljött Bölcsföldi András spirituális kíséretében Pápra február 22-23-án. Szombaton a gyülekezeti házat, templomot és a Pannonia Reformata Múzeumot tekintették meg. Este a Pápai Református Teológiai Akadémia tanáraival és diákjaival találkoztak, és építették a kapcsolatot a két intézmény között. Vasárnap Szabóné dr. László Lilla adjunktus, a budapesti teológia tanára prédikált. A szeretetvendégségen a teológusok rövid műsorral és személyes biznyságtételekkel készültek.

Vasárnap délután azzal a reménységgel köszöntünk el tőlük, hogy a jövőben szeretnénk folytatni a kapcsolatépítést.

Szakács Gergely

Visk

Márciusban gyülekezetünk eddigi legnagyobb, 13 fős küldöttsége ismét Viskén járt, ahol átadtuk a támogatásokat, felajánlásokat és ajándékokat, melyekért cserébe életre szóló élményekkel és kis, kézműves ajándékokkal gazdagodtunk. Csapatunk szombat hajnalban indult útnak, és délután 3 körül értünk oda Viskre, ahol a szálláshelyeink elfoglalása után egy rövid, házigazdáinkkal való beszélgetés után átmentünk a templomba, és részt vettünk a szombati böjti bűnbánati istentiszteleten. Este a finom és bőséges vacsora után a Jenei házaspárt ülte körbe csapatunk egy-egy része, és beszélgettünk éjszakába nyúlóan az ottani életéről, legutóbbi látogatásunk óta történt változásokról és az országban dúló háború okozta mindennapi nehézségekről. Vasárnap reggel küldöttségünk egy része Jenei Károly viski lelkésszel Husztra ment (mivel Huszton is Jenei Károly prédikál az ottani lelkeszhiány miatt), ahol részt vett az ottani istentiszteleten, ahol az ígét most a vendéglelkész, Márkus Mihály hirdette.

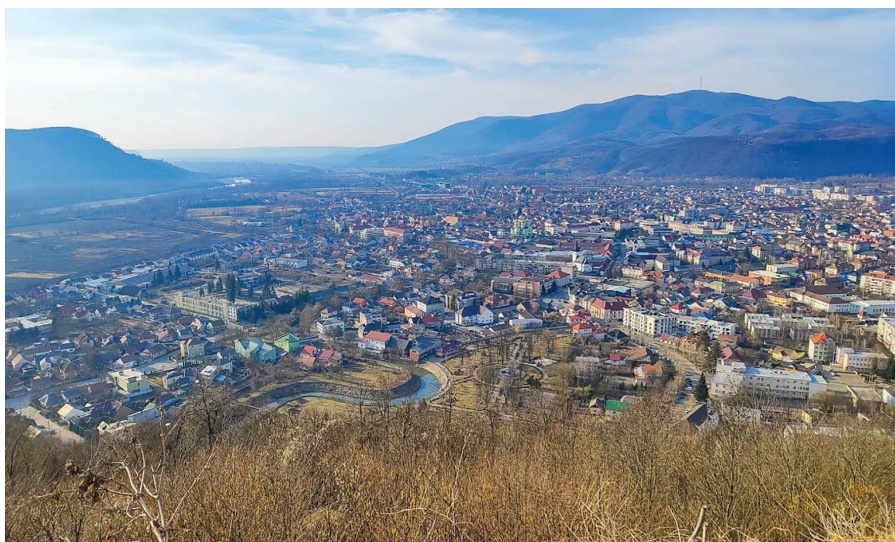
Majd az ottani istentisztelet befejeztével visszatérve Viskre, az otthonmaradottakkal kiegészülve mentünk az istentiszteletre, ahol szintén esperesünk prédikált, és az Úrvacsora jegyeit is magunkhoz vettük. Majd ebéd és a helyi gyülekezet néhány tagjával, valamint a Mécsestartók táborból ismertekkel

váltott néhány szó után Husztra indultunk. Ott a várat és a világháborús katonatemetőt néztük meg. Majd onnan visszatérve nekiláttunk a vacsorának, mit megintcsak hosszú beszélgetés követett a gyülekezet életéről a jelenlegi helyzetben, a fiatalok és családok mostani és

várható sorsáról, jövőjéről. Végül másnap reggel útnak indultunk az anyaország és otthonaink felé. Egy emlékeztető út és utazás után, mely minden résztvevőnek örök élményt, leki erőforrást és hitbeli támaszt jelenthet, megérkeztünk haza.

Kopeczky Bence

Holtmaros

Gyülekezetünk küldöttsége április első hétvégéjén ment Holtmarosra, hogy az összegyűjtött adományokat átadjuk a Tulipán Gyermekeketthonnak. Nagy öröm volt mindenki számára, hogy azok a huszonéves fiatalok, akik ott nőttek fel, többen is hazatértek erre a hétvégére. Velük sok-sok közös régi emléket idéztünk fel. Hálatelt szívvel hallgattuk őket, amikor arról beszéltek, hogyan állják meg a helyüket az életben. Az a több mint tizennyolc éves kapcsolat és támogatás, ami a gyermekeketthon és gyülekezetünk között van, látható gyümölcse érett a fiatalok életében.

A most a gyermekeketthonban lakó tizenöt gyermek és kamasz számára kézműves-foglalkozást és közös játékokat vittünk. A gyermekek nyitottak voltak és szívesen ültek le papír tulipánt készíteni vagy épp húsvéti nyusztot hajtogatni. Szombat délután a helyre jellemző kockás tulipánokat (hivatalosan kockás lilium) csodáltuk meg a közeli mezőn, illetve a Maros partjára sétáltunk.

Vasárnap havazásra ébredtünk. A hideg ellenére többen is átmentünk a szomszéd községbe, Magyaróra, ahol a helyi gyülekezet istentiszteletén vetünk részt. Többen is régi ismerősként üdvözöltek bennünket.

Hétfőn reggel fájó szívvel búcsúzkodtunk tőlük. Bízunk benne, hogy Isten megáldja a gyermekeket és a velük foglalkozó nevelőket.

Szakács Gergely

Óvodánk életének meghatározó pillanatai

Szakmai szempontból fontos év a 2024/2025-ös nevelési év. Az új Púétv. bevezetése, a teljesítményértékelés, a bérek jelentős változásai, az Ovikréta bevezetése folyamatosan adták és adják az új feladatokat. Az első teljesítményértékelési célok az értékelése ebben az évben zajlik először, ami szeptemberben ismét új feladatok elé állítja majd a vezetőséget, hisz ennek eredményei alapján adható béremelés. Ezt nehéz lesz úgy kivitelezni, hogy reális, igazságos és elfogadható legyen.

Az eddig eltelt időszakban az óvoda életének eseményei az eddig megszokottak szerint zajlottak. A hagyományos programokat megtartottuk, kicsi változtatással aktualizáltuk. 2025 februárjában tanfelügyeleti ellenőrzésen vett részt az óvoda. Az oktatási hivatal munkatársai segítő szándékkal fordultak felénk. Az öt évre terjedő intézkedési tervben olyan feladatokat kellett meghatározni, mint pl. a Pedagógiai Program átdolgozása, ami most egyébként is aktuális minden óvodai intézmény számára, hisz a bevezetésre kerülő iskola-előkészítő feladatok miatt változtatni kell a programot. Ötleként merült fel, hogy alakítsunk ki kapcsolatot egy másik református óvodával. Ennek konkrét lépését már meg is tettük. A csákvári Lorántffy Református Óvoda és Bölcsődével töltöttünk együtt egy konstruktív napot. Kirándultunk, megnéztük a település híres-neves cukrászdáját. Egy finom ebéd elfogyasztása után még szakmai beszélgetésre is futott a időnkéből.

Több előadást szerveztünk eddig: az iskolaérettségről, az autizmusról, a gyermekbetegségekről tartottak előadást a szakemberek. Az érdeklődés kicsit jobb a tavalyi évhez viszonyítva, de még mindig nehéz megszólítani a szülőket.

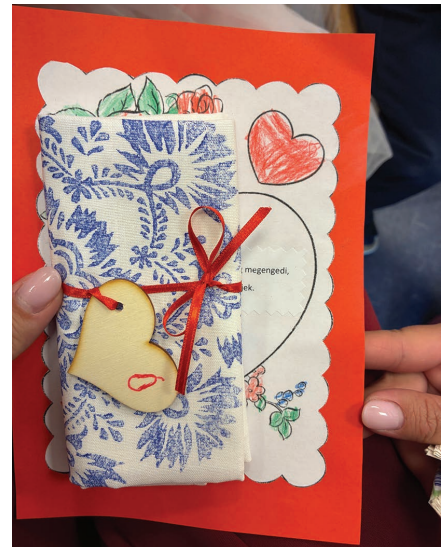
Ebben az évben változtattunk az anyák napi köszöntések módján. Az ünnepek torlódása, a hosszú tavaszi szünet, a munkanapok átcsoportosítása miatt újra kellett gondolnunk azt, hogyan tegyük ezt meghitté, ünnepélyessé. A kollégákkal közösen döntöttünk úgy, hogy megpróbáljuk délelőtti időben megvalósítani elképzelésünket. Mindegyik csoport olyan

műsorral készült, amibe interaktív módon bevonták az édesanyákat is. Ennél örömtelibb, meghatóbb ünnep nem is lehetett volna.

A Katica csoport „elvitte” műsorát a Teveli úti Idősek Otthonába is. Már ismerősként üdvözölték az óvodát az ott lakók, hisz karácsonykor is eljutottunk hozzájuk. A közös játék, a közös éneklés vidám perceket szerzett az időseknek is.

Közösségünk összecsiszolódott, áldásos évet zárhatunk.

Kovács Helga

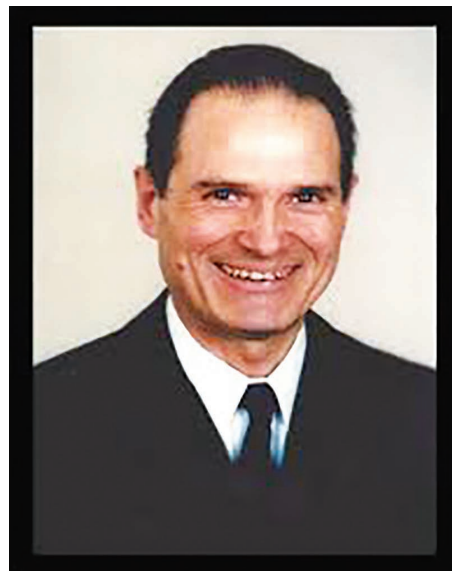
Kedves Olvasó!

Az alábbiakban **CSERI KÁLMÁN** lelkipásztornak, egyházi írónak a pasaréti gyülekezetben 2003 pünkösdvásárnapján elhangzott igehirdetését olvashatja.

Cseri Kálmán és Kecskés Julianna elsőszülött gyermekeként született 1939. április 30-án, Kecskeméten. Szülővárosában érettségizett 1957-ben. Tanulmányait a Károli Gáspár Református Teológián folytatta, ahol 1962-ben végzett. Három évig Cecén, majd hat évig Budahegyvidéken szolgált segédlelkészként. 1971-től 2010-ben történt nyugdíjazásáig a Pasaréti Református Egyházközség lelkipásztora. 2017-ben hunyt el Budapesten. Felesége Uray Enikő, házasságukból egy leányuk (Cseri Zsófia) született.

A református lelkipásztori irodalom kiemelkedő művelője. Fő törekvése, hogy az örök evangéliumot a mai ember számára is érthetően hirdesse, lehetőleg szép magyar nyelven. Több mint húsz önálló, számos kiadást megért kötete, nagyszámú folyóirat-cikke és publikációja jelent meg. Munkásságáért a Nemzeti Szabadelvű Párt elnöke a „Haza Prédikátora” címet ajándékozta neki.

Kitüntetései: Károli Gáspár-díj (2006), a Magyar Érdemrend Tisztikeresztje (2016).

Pünkösdi változás

Alapige: ApCsel 2,36-38

Imádkozzunk!

Mindenható Istenünk, szerető menyeyi Atyánk, köszönjük az ünnepek csendjét. Köszönjük, hogy minden ünnep a te nagy tetteidre emlékeztet minket. Magasztalunk azért, mert cselekvő Isten vagy, és minden tettered mögött irántunk való kimondhatatlan szereteted munkál. Áldunk téged és valljuk: egyedül te vagy Isten, legyen ezért egyedül a tiéd minden dicsőret, dicsőség és hálaadás. Köszönjük, hogy ígéreteket adtál, és azokat beteljesítet. Köszönjük neked, megváltó Urunk Jézus Krisztus, hogy valóban nem hagytál árván minket, elküldted Szentlelkedet, és Ő ma is bátorít, vigasztal, vezet, tanít mindnyájunkat, akik hiszünk benned.

Bocsásd meg, valahányszor azt gondoljuk, nélküle is eljuthatunk helyes istenismeretre és önismeretre. Bocsásd meg, valahányszor nem hallgattunk vezetésére. Alázatosan kérünk, áraszd ki reánk most Szentlelkedet. Ő tegye érthetővé, élővé és hatóvá az ígét. Leplezzen le és oldozzon fel. Nyissa meg a szemünket, hogy lássuk magunkat olyanoknak, amilyenek vagyunk, és lássunk téged is annak, aki vagy. Oly nagy szükségünk van mindnyájunknak tereád. Nem akarunk ilyenek maradni, amilyenek vagyunk.

Könyörülj rajtunk, hogy hit, remény és szeretet töltse be a szívünket. Szabadíts meg félelmeinktől, bizonytalanságainkból, erőtlenségünkben. Isten élő Lelke jöjj, áldva szállj le ránk!

Ámen.

Szeretettel köszöntöm a gyülekezetet pünkösöd szép ünnepén. És nagy szertettel köszöntjük innen a pasaréti református templomból mindazokat, akik a televízió képernyője előtt együtt ünnepelnek most velünk. Bárcsak mindnyájan átéreznénk, milyen nagy kiváltság, hogy Isten örök szeretettel szeret bennünket, és ennek a jele az is, hogy van szava hozzánk. Öröm az, hogy most, mint egy nagy gyülekezet – mint egy nagy család – hallgathatjuk az Ő ígétét és imádkhatjuk Őt a határokon innen és túl, itt a templomban, otthon vagy egy kórházban, egyedül vagy másokkal együtt, valamilyen bánatnak a súlya alatt, vagy éppen csendes örömmel a szívünkben.

Mi most éppen egy templomtatarozás közepén vagyunk, kérem, hogy senkit ne zavarjanak az esztétikai hiányosságok. Ha a munka befejeződik, minden szebb lesz, mint most, de legyen most mindennél fontosabb szá-

munkra a pünkösdi örömhír, és hogy együtt dicsőíthetjük a mi Urunkat.

Szeretnék mindenkit egy szép pünkösdi jókívánsággal köszönteni, amit Pál apostol így írt Rómába: „A reménységnek Istene pedig töltsön be titeket a hitben teljes örömmel és a békességgel, hogy bővüljökjete a reménységben a Szentlélek ereje által.” (Róm 15,13)

Mi történt tulajdonképpen pünkösdkor? Hogyan történt? És történik-e ehhez hasonló ma is? Erre a három kérdésre keressünk választ a felolvasott igéből.

1. MI TÖRTÉNT PÜNKÖSDKOR?

Az, hogy Jézus Krisztus tanítványai valami miatt megváltoztak. Olyan mélyreható változást éltek át, amilyenre életünk során néhány alkalommal a legtöbbször vágyakozunk. Amikor az ember szeretne szabadulni a maga rossz természetétől, amikor szeretne megszabadulni a múlt nyomasztó emlékeitől, vagy valamilyen szenvedélynek a rabságából, amikor szeretne alapvetően változtatni a gondolkodásán, a jellemén, a szokásain, vagy amikor szeretnének megváltoztatni a gyermekeinket, a gondolkodásukat, a jellemüket, a szokásaikat.

Sokféle módon próbálkozunk ezzel, igen csekély eredménnyel. Ez a változás az, amit nem lehet elérni sem neveléssel, sem önfegyelmekkel, sem ígérekkel, sem fenyítéssel. Mert Jézus tanítványai pünkösöd előtt tele voltak félelemmel, tanácstalansággal, bizonytalansággal. Összebújtak, bezárkóztak, és mondjuk ki: senkinek sem volt haszna abból, hogy vannak.

Pünkösöd után ezek az emberek bátran a nyilvánosság elé léptek. Felelősséget éreztek másokért, valami különös szeretet ébredt a szívükben mindenki iránt, és olyan mondanivalóval léptek színre, amit rajtuk kívül senki más nem tudott elmondani, de amire mindenkinek szüksége volt, és ami mindenkin segített.

Mi történt közben?

Tudjuk az evangéliumokból, hogy feltámadása után negyven napig Jézus még együtt volt tanítványaival, és felkészítette őket a reájuk váró szolgálatra. A negyvenedik napon, miközben beszélt hozzájuk, szemük láttára felemelkedett, és egy pillanat alatt eltűnt a szemük elől, egy felhő eltakarta Őt. Ők pedig ottmaradtak megrémülve, vezető és védelmező nélkül.

→
(folytatás a következő oldalon)

(folytatás az előző oldalról)

Mit kell most tenniük?

Mindenesetre összejöttek, imádkoztak, és nagyon féltek, mert Jézus ellenségei nekik is ellenségeik maradtak, és könnyen Jézus sorsára juthattak, bármelyik pillanatban. Összebújtak hát és vártak. Várták, hogy az az ígéret, amit nem egészen értettek, amit Jézus mondott nekik, hogyan és mikor teljeseedik be. A tizedik napon, pünkösöd napján, ezek az emberek egyszer csak kinyitották az ajtót, kimentek az utcára, ahol akkor rengeteg ember volt, mert Jeruzsálemben nagy vallási ünnep készülődött. Péter nagy bátran és nyíltan beszélni kezdett a sokaságnak a megfeszített és feltámadott Jézusról.

Maguk is csodálkozhattak: honnan vették ehhez a bátorságot? Miért éppen akkor tűnt el belőlük minden félelem? Hogy tudott egy írástudatlan halász olyan összeszedett beszédet mondani? Hogyan tudott olyan erővel prédikálni, hogy a hallgatók jó része, mintegy háromezer ember, komolyan vette, amit hallott? Ennek jeleként megkeresztelkedtek, hittek Jézusban. S amikor az ünnep után hazautaztak, ők is továbbmondták másoknak azt a jó hírt, amit Jézusról hallottak. Az ő beszédükre is sokan hittek, és néhány évtized alatt a Földközi tenger medencéje tele lett kicsi keresztyén közösségekkel.

Akik hittek az elhangzott jó hírnek, azok mind ugyanazon a változáson mentek át. Erkölcseileg jellemezte őket, hogy példás házasság- és családi életet éltek. Becsületesen dolgoztak. Szerették egymást és az ellenségeiket is. A szegény sorsúak is elégedettek és hálásak voltak. A jómódúak szétosztották vagyonukat azoknak, akik rászorultak, és a keresztyén gyülekezetekben nem volt nélkülöző.

Mindezt mindenféle szervezés és biztatás nélkül, valami különös csendes belső indításra.

Mi okozta ezt a változást?

A Biblia azt mondja: nem mi, hanem ki. Ők maguk is utólag ismerték fel, hogy ez a Szentlélek munkája volt. Pontosan beteljesedett, amit Jézus előre ígért nekik. Amikor például azt mondta: „Erőt vesztek majd, amikor a Szentlélek eljön reátok, és tanúim lesztek az egész földön.” Vagy amikor azt ígérte tanítványainak tőlük búcsúzva: „Nem hagyalak titeket árván, eljövök tihozzátok.” Hogyan, miképpen, mikor? Elküldöm a másik pártfogót, a vigasztaló Szentlelket. És az mikor lesz, hogyan vesszük észre?

Nem tudták a tanítványok, de megjegyezték az ígéreteket, hogy a Szentlélek majd megtanít titeket minden szükségesre. Elvezet a teljes igazságra. Szót ad a szátokba, amikor prédikálhattok. Nem ti lesztek, akik szóltok, hanem a ti Atyátok Lelke szól általatok. Erő lesz a szavatokban, belülről fog megváltoztatni és vezetni benneteket.

Jézus lakozna bennük? Akármilyen furcsán hangzik is materialista gondolkozásunknak, így van. Ez történt. Egyébként maga Jézus is ezt ígérte: „Amikor eljön a Szentlélek, benetek lakik, nálatok marad, és eszetekbe juttat bizonyos dolgokat, amiket én mondtam.” Belülről formálja át és kezdi irányítani azokat, akik kapták ezt az ajándékot.

Újjáteremti azokat, akik kapták ezt az ajándékot, hiszen a Szentlélek ott volt már a világ teremtésekor is. „Isten Lelke lebegett a vizek felett.” Ott van minden ember újjáteremtésénél is. A Szentlélek: Isten – amint éppen munkálkodik, amint éppen terem.

Úgy gondolom, hogy a Szentháromság titkát az értelmünkkel soha nem foghatjuk fel. Számomra furcsa lenne, ha megérthetnénk az Isten lényének a titkát. Mert ha Isten lényé beleférne az értelmünkbe, akkor az értelmünk lenne

nagyobb, és az Isten kisebb. Csak a kisebb fér bele a nagyobbba. Mivel azonban képtelenek vagyunk felfogni – olyan szépen mondja ez a magyar kifejezés: nem érjük fel ésszel – az Isten lényének a titkát, az titok marad előttünk, de a hitünkkel elfogadhatjuk azt, amit Isten önmagáról mondott. És Ő úgy jelentette ki magát, mint Atya, Fiú, Szentlélek – Szentháromság Isten. És úgy mutatkozik be sokszor, mint aki Isten felettünk teremő, uralkodó, gondviselő Atyánk, de ugyanez az Isten Jézus személyében közelebb jött hozzánk, vállalta velünk a közösséget, a szolidaritást mindenben: Isten velünk (Immánuel). Ugyanez az Isten a Szentlélek alakjában még közelebb jön az emberbe, be egészen a szívünkbe – ezt ennél racionálisabban nem tudjuk kifejezni –, és onnan belülről kezd átalakítani, irányítani bennünket.

Ez történt pünkösödkor és ez ismétlődött meg olyan sokunk életében azóta is.

2. ÉS HOGYAN TÖRTÉNT EZ?

Mi magyarázza azt, hogy nemcsak az apostolok élték át ezt a változást és kapták a Szentlélek erejét, hanem ott mindjárt több ezer ember, azóta meg sok millióan? Mi ennek a magyarázata? Mit tettek ezek az emberek azért, hogy ennek a csodának a részesei lehessenek?

Hallgatták Péter prédikációját, aki Jézusról beszélt nekik. Ennyit tettek. Hallgattak egy ígéhirdetést, ami az Úr Jézus Krisztus kereszthalálának és feltámadásának a jelentőségéről szólt, s miközben ezt hallgatták, döbbenet arra a felismerésre jutottak, hogy a bűn nélküli Isten Fiának miattuk kellett meghalnia. Jézus Krisztus a kereszten nem a saját bűnei büntetését szenvedte el, mert neki nem voltak bűnei, hanem az ő bűneik büntetését. Éppen ezért ezt az ítéletet Isten még egyszer rajtuk már nem hajtja végre.

Mindez tipikusan a Szentlélek munkája. Aki meggyőző minket arról, hogy mimindennel vétkeztünk Isten és egymás ellen. Amikor végre fájni kezd az embernek az, ami bűn. Addig észre sem vette, esetleg dicsekedett vele, vagy természetesnek tartotta. Egyszerre bűnnek látja a saját bűnét (nem a másokét), és fájni kezd. De felragyog mellette a kegyelem is, hogy Isten ezekre a bűneinkre teljes bocsánatot adott már akkor, amikor Jézus meghalt. És akinek a szívében ez a bűnbánat és a bocsánatba vetett hit, a Jézusba vetett hit ott van, az kinyitotta a szívét Jézus előtt. Annak az életébe belép a feltámadott Krisztus, és aki Jézust kapta, az az Ő Szentlelkét is kapta.

Így történt az, hogy kapták ott ők, és kaptuk azóta nagyon sokan. Mert Jézus előtt az akadály mindig a fel nem ismert, a meg nem bánt bűn. De amikor felismeri, megvallja, és komolyan veszi, hogy erre bocsánatot kapott úgy, hogy ő semmit nem tett azért, Jézus tett minden bűn nélkül, akkor Jézus belép egy ember életébe, és vele együtt mindig kapjuk az Ő Szentlelkét.

Így mondja ezt itt Péter a csodálkozó sokaságnak, amikor azt kérdezik: „Mit tegyünk most, atyámfiai, férfiak?” „Térjete meg (ez a kifejezés azt is jelenti: bánjátok meg bűneiteket), ennek a jeleként keresztelkedjete meg valamennyien Jézus Krisztus nevébe, bűneitek bocsánatára, és megkapjátok a Szentlélek ajándékát.”

Péter ezzel azt mondta, hogy emberek, van szabadulás, mert van Szabadító. Nem hízelgett a hallgatóságnak, mert rájuk mutat: Ezt a Jézust ti feszítettétek keresztre gonosz kezeitekkel. De akármit tettetek, vagy valaki akármennyire elrontotta az életét, lehet újra kezdeni, sőt lehet újat kezdeni a feltámadott Krisztussal. Ezért lett Ő emberré, ezért halt

(folytatás a következő oldalon)

(folytatás az előző oldalról)

meg, ezért támadott fel, és ezért árasztotta most ki az Ő Szentlelkét. Mindenki megnyithatja a szívét előtte, Ő ott rendet teremt, békességet ajándékoz. Bizonyossá tesz, hogy bocsánatot kaptunk. Visszavezet Istenhez, akit otthagytunk, és végre visszazökken a kizökkent életünk a helyére. A helyén lesz az ember. Tud helyesen gondolkozni, helyesen beszélni, és azzal fogja eltölteni ezt a rövid földi életet, amire Isten azt neki adta. Mindez a Szentlélek munkája.

Ez azonban azzal kezdődik: hallgatták az ígét, megbán-ták a bűneiket, bizonyosak lettek a bocsánatról és kapták a Szentlélek ajándékát. A befogadott ige által végezte el mindezt az életükben Isten. A Biblia tanítása szerint ez a sorrend megfordíthatatlan.

3. TÖRTÉNIK-E ILYEN MA IS?

Hogyne történe! Hiszen a feltételek változatlanul adot-tak. Változatlanul mindnyájan rászorulunk arra, hogy Isten Szentlelke újjáteremtsen, mert a bűn annyira megrontott minket, hogy itt nem javítgatásra van szükség, hanem új teremtésre. És változatlanul hatalmasan munkálkodik a te-remtő Szentlélek. Ma is hangzik a Jézus keresztyéről szóló igehirdetés. Ma is lehet az Úr Jézus Krisztusban hinni. Ma is kérdezik sokan: mit cselekedjünk, hogy megváltozzék az életünk? S a Szentlélek ma is hatalmasan újjá tudja formálni az életünket.

Mondok erre egy régebbi példát és néhányat a napja-inkból.

A régebbi a XIX. századból való. A híres angol igehirdető Spurgeon tizenöt éves volt, amikor egy hóvihár bekergette egy kis templomba. Ott éppen istentisztelet készülődött, csak a vihar miatt nem érkezett meg az igehirdető. Némi vá-rakozás után felkelt valaki a padokból, felolvasott a Bibliából, és egyszerű szavakkal elkezdte azt magyarázni. Feltűnt neki a karzaton egy ismeretlen fiatalember, Spurgeon. Egészen személyesen megszólította őt, és rámutatott: az a fiatalember ott, szomorú arccal ül. Fiatalember, nézzen fel Jézusra! És elmondta még háromszor ezt a felszólítást.

Spurgeon komolyan vette. Sok mindent tudott már Jézusról, mert hívő szülei voltak, de nem volt személyes kapcsolata Jézussal. Azon az estén nemcsak felnézett, hanem szó szerint azt csinálta, amit itt olvastunk az ígében: „Aki segítségül hívja az Úr nevét, üdvözülni.” Utólag leírta, hogy a szíve mélyéről segítségül hívta azt a Jézust, akiről sok mindent tudott, de akit nem ismert. És a békétlen szí-vébe békesség költözött, egészen megváltozott az élete - erről az édesanyja beszélt a későbbiekben, hogy mennyire megváltozott. Utána sokakat ő vezetett az Úr Jézushoz.

Nem kell azonban ennyire visszamennünk, mert Isten kegyelméből itt ülnek közöttünk sokan, akik ha most lenne időnk, alkalmunk, elmondanák, hogyan állította meg őket az élő Jézus Krisztus a nagy rohanásban. Hogyan hullott le a szemükről a hálóg. Hogyan vezette el őket igazi önis-meretre. Hogyan ragyogott fel előttük Jézus Krisztusnak a kegyelme és változott meg az életük.

Az egyik szilveszter délután egy fiatalember céltalanul erre kóborolt. Tele volt a szíve keserűséggel, csalódással. Azon gondolkodott, hogy így nem érdemes tovább élni. Aztán feltűnt neki, hogy itt ki van világítva ez az épület, és so-kan jönnek ide. Bejött megnézni, mi van itt. Akkor kezdődött az óévi istentiszteletünk. Utólag elmondta, hogy a két oszlop között megállva, úgy érezte: elejétől a végéig ez neki szól. Aztán jött még hallgatni az ígét, s egyszer szíven találta őt az ige - ahogy olvastuk a pünkösdi történetben -, kinyitotta a

szívét az Úr Jézus előtt, és azóta is az Ő boldog tanítványa. Sok gondja van ma is, de boldog és elégedett ember.

Valakinek egyszer hirtelen meghalt a férje és évek múl-va sem tudta feldolgozni. Tele volt önsajnálatlaltal, keserűség-gel, és csak a veszteségét tudta emlegetni. Egy pünkösdi istentiszteleten arról volt szó, hogy a Szentlélek vigasztaló. Az igehirdető kibontotta, hogy ez a szó azt is jelenti: párt-fogó, sőt védőügyvéd. Bátorít, biztat minket, és különösen azokat vigasztalja és bátorítja, akiknek nincs pártfogójuk. Utólag mondta el ez az asszony, hogy miközben hallgatta az igehirdetést, meggyógyult a lelke. S hogy meggyógyult, annak mi vagyunk a tanúi, mert nemcsak az önsajnálattól szabadult meg, hanem felszabadult arra, hogy ő vigasztal-jon másokat. És Isten Szentlelke különösen használja őt gyászolók vigasztalására.

Elmondta egy fiatalember, hogyan került az alkoholnak, később a kábítószernek a rabságába. Sokszor akart szaba-dulni, soha nem sikerült. Egyszer elhívta egy ismerőse egy református közösségbe, ahol ilyen fiatalokkal foglalkoztak. Az első, ami meglepte, hogy őt ott szeretik és emberszám-ba veszik. A második, amin elcsodálkozott, miután hallott sok mindent Istenről, hogy Isten őt már jóval előbb szerette és elfogadta. Aztán egyszer ő is segítségül hívta az Úr ne-vét. És átélte, mit jelent a szabadulás. Azt, hogy nemcsak a rabságból, a kényszerből szabadul meg, hanem még a kívánságtól és a gondolatától is.

És nemcsak ez az életünk telik el másként, ha Jézus Krisztus Úr lesz valakinek az életében, és így a Szentlélek beköltözik a szívébe, hanem egészen másként lépnek ki ebből az életből azok, akik ezzel a hittel és bizonyossággal teszik ezt.

Egy idős asszony betegága mellett ültem nemrégén a kórházban, aki elmondta, hogy hirtelen súlyosbodott a betegsége. Emberileg, orvosilag nem sok ideje van hátra. A férje elesett még a háborúban, egyedül nevelt fel négy gyereket. Őt idézem: három pici volt, a negyedik még a hasamban. Nem tudnám megmondani, miből tanítottam ki és házassítottam ki őket. De az én Istenem mindenben gondoskodott rólunk.

Kedvesen magyarázta nekem: tudja, maga, hogy amit az Úr Jézus a Szentlélekről tanított, az szó szerint igaz? Mert a Szentlélek adott nekem tanácsot mindig, amikor küszködtem a kamasz fiaimmal. A Szentlélek adott bátorsá-got, amikor védenem kellett a kis családot. A Szentlélek en-gedte, hogy minden hajnalban, amikor kinyitottam a Bibliát, valamit megérthettem belőle, és az végigkísért egész nap. A Szentlélek adott nekem igazi vigasztalást. Most pedig – folytatva – boldogan megyek haza az én Megváltómhöz, aki hűséges volt hozzám egész életemben, és helyet készített nekem az atyai házban. De addig is, amíg itt tart, vigasz-talom a betegársakat – és körbe mutatott a kórteremben.

Amikor néhány nap múlva újra mentem, üres volt az ágya. Az egész kórterem sírt, és sírtak a nővérek. Az egyikük ezt mondta: én nem vagyok hívő, de ez a néni a mennyországból hozott ide valamit közénk.

Nem is tudta, milyen igazat mondott, hiszen aki az Úr Jézussal összeköti az életét itt a földön, és akinek adja az Ő Szentlelkét, az belépett a mennyországba, annak elkezdődik az örök élet, az üdvösség már itt a földön. S az viszi magával mindenüvé ezt a kis mennyországot. Ezt ta-pasztalhatták meg ott azok, akik körülötte voltak.

Ezt a munkát akarja elvégezni bennünk Isten Szentlelke, hogy már itt újra közösségbe kerüljünk Istenünkkel, és el-

(folytatás a következő oldalon)

(folytatás az előző oldalról)

mondhassuk, hogy hiszem, hogy az örök élet már e földön az enyém lett. Az Atya szeretete ezt lehetővé teszi, Jézus Krisztus kereszthalála ezt hozzáférhetővé tette, és a Szentlélek a mienkké, saját kincsünké teszi.

Hadd bátorítsak mindenkit: hívjuk segítségül az Úr nevét. Mert aki segítségül hívja, annak belép az életébe, az másként tölti el ez a néhány évtizedet, és az üdvözül - ahogy a Bibliában olvastuk.

Hívd segítségül az Úr Jézus nevét még ma! Másként telik el az életed, és másként telik el az örökkévalóság: nem Jézus nélkül, hanem vele együtt tölthetjük azt.

Imádkozzunk!

Kegyelmes Urunk, hálát adunk azért, hogy mi is, ma is segítségül hívhatjuk a te nevedet. Köszönjük, hogy minket is meg tud változtatni Szentlelked. Köszönjük, hogy egészen újjá tudsz teremteni minket úgy, hogy kiábrázolódjanak rajtunk a mi megváltó Krisztusunk vonásai.

Köszönjük, hogy már itt beléphetünk a veled való közösségbe, a mennybe, és értelmes életet élhetünk itt, és örök életet nálad.

Szeretnénk most rád bízni magunkat és szereteteinket a közelben és távolban.

Könyörgünk egyházunkért. Adj lelki ébredést ebben az egyházban.

Könyörgünk magyar népünkért szerte a világon. Fordítsd ennek a népnek a szívét egészen magad felé.

Könyörgünk azokért, akiknek különösen nagy szükségük van tereád, vigasztaló, bátorító Szentlélek Isten.

Könyörgünk a betegekért és ápolóikért. A foglyokért - bármilyen fogságban vannak is.

Könyörgünk hozzád, az aratás Urához, hogy küldj munkásokat a te aratásodba és add, hogy mi is ott legyünk ebben az életmentő szolgálatban.

Könyörgünk a vizsgázó és pályájukat kereső fiatalokért.

Könyörgünk azokért, akiknek nincs munkájuk és nincs otthonuk.

Könyörgünk a gyászolókért. Te adj nekik élő reménységet, igazi vigasztalást.

Könyörgünk azokért, akik egyedül élnek, hogy egyedül se legyenek magányosak.

Hozzád könyörgünk, gondviselő Istenünk esőért. Áztasd meg a tikkadt földet, és add meg a mindennapi kenyerét, a mindennapi vizét, a mindennapi békességet és a minden napra szükséges igét minden embernek.

Minket pedig használj kegyelmesen arra, amire teremtettél, hogy Szentlelked formáljon és vezessen minket egész életünkben.

Beszámoló a konfi hétvégéről

A konfi hétvége jó alkalom volt arra, hogy kicsit kiszakadjunk a hétköznapiakból, jobban megismerjük egymást, és elgondolkodjunk a hitünkéről. Reggel tornával kezdtünk, segített elindítani a napot és felébreszteni minket.

Napközben különféle csapatprogramokon vettünk részt. Ezek során együtt dolgoztunk, feladatokat oldottunk meg, és közben sokszor szükség volt figyelemre, együttműködésre. Ezek a programok nemcsak szórakoztatóak voltak, hanem segítettek abban is, hogy közelebb kerüljünk egymáshoz.

A nap folyamán voltak olyan részek is, amikor egyedül lehettünk kicsit, külön dolgoztunk, és elmélyülhettünk abban, mit gondolunk Istenről, a hitről, vagy éppen saját

magunkról. Kaptunk kérdéseket is, amik segítettek elindítani a gondolatainkat. Nem volt jó vagy rossz válasz, ahogy az egész hétvége során sem, kivéve a konfirmációs kérdések kikérdezésénél.

Az imaséta is része volt a programnak, ez egy csendesebb séta volt, ahol több állomáson keresztül lehetett imádkozni vagy csak megállni elmélkedni egy-egy gondolaton. Ez segített kicsit lelassulni és odafigyelni arra, ami bennünk van.

Az étkezések is fontos részei voltak a napnak, közösen ettünk, beszélgettünk, néha segítettünk a terítésben vagy a pakolásban is. Jó érzés volt, hogy mindenki hozzátett valamit a közösséghez.

Összességében tartalmas hétvége volt, amiben volt mozgás, csapatmunka, csendesebb pillanatok, és lehetőség arra, hogy a hitünkkel is foglalkozzunk kicsit mélyebben.

Pereznyák Nóra

Nőszövetségünk Keszthelyre látogatott

Gyülekezetünk nőszövetsége április 6-án a Keszthelyi Református Egyházközség Lorántffy Zsuzsanna Nőszövetségének meghívására Keszthelyre utazott. A délelőtti 10 órakor kezdődő istentiszteleten Zichy Emőke nagytiszteletű asszony köszöntött bennünket, majd dr. Németh Tamásné Schédl Tímea, lelkipásztor, pápai elnök igehirdetését hallgathattuk. Az istentisztelet után megismerhettük a keszthelyi református templom építésének és felújításának történetét, valamint az egykori nőegylet és a nőszövetség múltját és jelenét. Megmutatták azokat a gondosan összeállított albumokat, amelyekben a nőszövetség életét és szolgálatát dokumentálják. A közös ebéd és a Helikon parkban tett délutáni séta lehetőséget adott a baráti beszélgetésre, a két nőszövetség tagjainak tapasztalatcseréjére. Öröm volt találkozni az asszonytestvérekkel és a korábbi lelkipásztorral, Kuti Géza esperes úrral. Köszönjük Farkas Szilvia elnök asszonynak, dr. Czencz Kornélia elnökhelyettesnek, Zichy Emőke nagytiszteletű asszonynak és minden kedves testvérünknek a szíves fogadtatást, a hitelesítő alkalmat. A találkozó és a tervbe vett viszontlátogatás jól illeszkedik a Dunántúli Református Nőszövetség elnökségének abba a programjába, hogy nőszövetségeink ismerjék meg közelebbről is egymást, hiszen egymás hite, jógyakorlata és ötletei által sokat gazdagodhatunk.

Isten áldását kívánjuk ezen a helyen is a keszthelyi gyülekezetre. Szeretettel várjuk mi is őket Pápára.

Mayerné Pátkai Tünde

Anyakönyvi hírek

2024. december 1. – 2025. április 30.

A keresztség sákramentumában részesültek:

Magyar Attila és Tóth Viktória lánya, Zoé, Németh Ákos és Németh Petra fiai, Vajk, Noé és Nimród, Badics Patrik és Gecse Alexandra fia, Milos Károly, Bendes József és Nagy Bernadett lányai, Anna és Gréta, Horváth Ádám és Csillak Zsófia lánya, Hella Róza, Horváth Zoltán és Kiss Katalin gyermekei, Diána, Zalán és Márk, Kiss Balázs és Mokos Judit lánya, Lilien

Isten áldását kérjük a megkereszteltre, hogy növekedjenek lélekben, Isten és emberek előtt való kedvességben!

Eltemettük:

Takács Benő (87), Kádárné sz. Fekete Szilvia (46), Illés Géza (85), Szekeres Lászlóné sz. Csákvári Olga (86), Varjas Géza Jánosné sz. Sarvajcz Jolán (89), Czihlár Károlyné sz. Novák Jolán (74), Balázs Istvánné sz. Kovács Katalin (70), Horváth Dezsőné sz. Samu Ágnes (87), Schusztér Ferencné sz. Somogyi Klára (83), Papp Zoltánné sz. Szalai Mária (81), György Lászlóné sz. Bálint Melinda (55), Virstlein Istvánné sz. Bolla Ilona (86), Borbély Józsefné sz. Zsedenyi Irén (85), Németh Zoltánné sz. Szombathy Sára (87), Rózsás Károlyné sz. Rásky Zsuzsanna (58)

Istenünk vigasztalását kérjük a gyászoló családokra, tudva, hogy aki hisz Jézus Krisztusban, ha meghal is, örököse él!

„Engedjétek
hozzám jönni a gyerme-
keket és ne tiltsátok el ōket
Tőlem...”

Jézus mondja:
Én vagyok
a Feltámadás
és az Élet!

Teológusnapok a pápai gyülekezetben

A pápai teológusok minden félévben két-három gyülekezetbe ellátogatnak a Dunántúlon. Ezeknek a látogatásoknak legalább kétféle haszna van. Az egyik, hogy a hallgatók találkoznak a gyülekezetek valóságával, amely az iskolapadoktól messze van, másrészt a gyülekezetek is találkozhatnak a jövő hivatásos gyülekezeti szolgálattelvőivel, hittanokkal, lelkipásztori munkatársakkal, lelkészekkel.

A kiszállások, az úgynevezett Teológusnapok, úticélja minden félévben változik. Kivételt képez az, hogy mind az őszi, mind a tavaszi félévben ellátogatunk a pápai gyülekezetbe. Hiszen tapasztaljuk, hogy bár fizikailag nagyon közel töltjük egymáshoz a hétköznapijainkat, de a legtöbb teológus hallgató nem csatlakozik be a pápai gyülekezet életébe, hanem marad a küldő gyülekezetének szolgálattelvője. Így fordulhat elő, hogy bár egy tér a székhelyünk, mégis megtörténhet, hogy gyülekezeti tagok és teológusok nem ismerik egymást.

Ennek a szakadéknak az áthidalására kiváló alkalmak a Teológusnapok. A tavaszi pápai Teológusnapra idén április 27-én került sor. Az Úrnapi Istentiszteleti alkalmon, Dr. Németh Tamás, intézményünk korábbi Rektora, a Szisztematikus-történeti Intézet vezetője végezte az Igei szolgálatot. Az igehirdetés alapigéje az ApCsel 5,29-32 volt. A liturgiában Dr. Németh Tamásné Schédl Tímea,

az intézmény rektori hivatalának a vezetője imádsággal, Kamarás-Horváthy Petra és Sárközi Gergely Antalné református teológus szakos hallgatók pedig az ige felolvasásával szolgáltak.

Az Istentiszteletet követően a gyülekezeti házban a nagy gondnal és szeretettel előkészített asztalok mellett az alkalmon jelenlévő hallgatók egy-egy rövid beszámolóján keresztül a gyülekezet egy kis betekintést nyerhetett az akadémiai élet mindennapjaiba. Szó volt közösségi programokról, kollégiumi életéről, mentorálásról, de a teológia konditerméről is.

A hivatalosabb rész végével a süteményes asztal körül építő és ismeretségeket mélyítő beszélgetések alakulhattak ki.

Hálásak vagyunk a pápai gyülekezetnek, hogy a szívén viseli a Teológia hallgatóit és tanárait, illetve hogy újra és újra alkalmat biztosít arra, hogy megmutatkozzunk és találkozhassunk egymással. Isten gazdag áldását kérjük a gyülekezet életére és minden szolgálatára.

Tatai Márta

4. évfolyamos hallgató,
református teológia szak

A Séllyei Kórus szolgálata Császáron

2025. május 18-án egy régóta szerveződő esemény vált valóra: a pápai gyülekezet kórusa Császáron szolgált a vasárnap délelőtti istentiszteleten, Tatai Márta karnagy vezetésével. Az igehirdetést Szakács Gergely végezte Jeremiás próféta könyvének 18:5-6 része alapján:

„...Vajon nem cselekedhet-e én is úgy veletek, mint ez a fazekas, ő, Izráel háza? – azt mondja az Úr. Íme, mint az agyag a fazekas kezében, olyan vagytok ti az én kezemben, ő Izráel háza!”

Az igerész arra hívja fel figyelmünket, hogy Isten, szuverén Úrként, úgy formálhat bennünket, ahogy akar. Ez bizony sokszor fájdalommal, szenvedéssel is járhat, de egyben életünk megújulásának lehetősége is benne rejlik a változásban. Isten választást enged nekünk, akarjuk-e az újjászületést Jézus Krisztusban a Szentlélek által. Ha igen, akkor magunknak is aktívan közre kell működnünk az átférfálásban, naponta hozzá kell tennünk a magunk részét bűneink kimondásával, önzés helyett pedig

önmagunk Istennek feltétel nélküli átadásával.

Az istentisztelet második részében Péter-Szarka Katalin bemutatta a pápai gyülekezetet, Szalókyiné Kövy Lilla pedig a Séllyei Kórus történetéről adott rövid áttekintést. Repertoárunkból hét művet adtunk elő, három-, illetve négyszólamú, részben énekeskönyvi feldolgozásokat. Többek között egy gyönyörű csángó népi imádságot, amelyet Zákányi Bálint ültetett át négyszólamú kórusra. Ezt most énekeltek először hallgatóság előtt, akik a művek szövegét kinyomtatva, a kiosztott lapról követhették az előadás során.

A császári gyülekezet vendégszeretete nemcsak a szíves fogadtatásban, az értő figyelemben mutatkozott meg, de abban is, hogy finom ebéddel, süteményekkel zárhattuk ezt a szép májusi vasárnap délelőttöt.

Köszönjük a lelkipásztornak, Juhász Róbertnek, a gondnok asszonynak, az ebéd elkészítőinek és a gyülekezet minden tagjának a vendéglátást!

Pálóczyné Zergi Klára

Állandó heti gyülekezeti alkalmak

A heti alkalmaink a gyülekezeti házban vannak, a templomi alkalmakat külön jelezzük.

vasárnap 10:00 istentisztelet
(templom)

vasárnap 10:00 gyermek-istentisztelet

hétfő és péntek

11:00 Ép testben ép lélek csoport

hétfő 17:00 Forrás kör

18:00 Énekkari próba

szerda 10:00 Korban gazdagok köre

17:00 Felnőtt bibliakör

18:00 Főnix csoport

csütörtök 10:00 Baba-mama kör

18:00 Bárka kör, Mécses kör

péntek 18:00 Férfikör (kéthetente)

szombat 14:00 IFI óra (kéthetente)

Állandó havi gyülekezeti alkalmak

hónap első kedd 16.30

Nőszövetségi Bibliaóra

(Immánuel Közösségi Ház)

hónap harmadik csütörtök 10:30

Istentisztelet a Vörösmarty úti

idősek otthonában

hónap utolsó szerda 10:30

Istentisztelet a Teveli úti

idősek otthonában

Gyülekezetünk anyagi helyzetéről

Keresztyén emberként az anyagiakat sokszor szemérmesen kezeljük. Nem merünk igazán beszélni arról, miből élünk, milyen kiadásaink, bevételeink vannak. Mégis fontos téma, mert anyagi javainkat is Istentől kapjuk, hogy azokat jól felhasználva építsük az Ő országát. Az alábbiakban néhány gondolatot osztunk meg gyülekezetünk anyagi helyzetéről, és adunk pár szempontot az adakozás lehetőségéhez.

Nagyon köszönjük azokat az adományokat, amiket az elmúlt hónapokban felajánlottak gyülekezetünk különféle gyűjtéseire, céljaira! Istennek vagyunk hálásak, hogy megtart bennünket a sokszor bizonytalannak tűnő gazdasági helyzetben is.

Hogyan és miért adakozzam?

Adakozásunk fakadjon Isten iránti hálából, tegyük azt örömmel, és ne kényszerből, rossz lelkiismerettel.

(1Korinthus 29.10-19, Lukács 21.1-4, 2Korinthus 9.5-8)

Miből adakozzam?

Istené mindenünk, Tőle kaptunk mindent. Éppen ezért javainkból az Urat az első rész illeti; nem a maradékból, a „feleslegből” tiszteljük Őt. Előre döntsük el, mit szánunk az Ő ügyére, és azt más költségeinket megelőzve adjuk oda. (Péld 3.9, Haggeus 1.1-11)

Mennyit adjak?

Tervezésünkben induljunk ki a bibliai tized mértékéből és tegyük próbára Istent (Mal 3.6-12).

Tájékozódjunk a gyülekezet bevételeiről, kiadásairól, valamint arról, hogy ezt hány ember milyen mértékben hordozza. Ehhez támpontként néhány gondolat. Gyülekezetünk havi átlagos kiadása 2024-ben ke-

rekítve 4,5 millió forint volt, amelyet az évi rendes felajánlásaink kell, hogy fedezzenek, hiszen támogatást ezekre a célokra sehol nem kapunk (személyi költségek, szolgálatok és igazgatási, irodai költségek, ingatlan fenntartás és karbantartás, különféle gyülekezeti programok szervezési és lebonyolítási költségei, viskiek és holtmarosiak támogatása, kötelezően továbbadott perselypénzek az egyházmegyének és az országos egyháznak, stb.).

Ezek a kiadások felül van gyülekezetünk tábora, ahol többeknek segítünk azzal, hogy a részvételi díj egy részét vagy teljes egészét átvállaljuk. Ez plusz kiadást jelent a teljes költségvetésünkre nézve.

Sokszor találkozunk azzal a téves gondolattal, hogy gyülekezetünk állami támogatásból tartja fent magát. Ez egyáltalán nem igaz. Gyülekezetünk a gyülekezeti tagok adományaiból és néhány ingatlan bérleti díjából tartja fent magát. Ezért még inkább szükség van a gyülekezeti tagok támogatására.

Ha a jelenlegi támogatóinkra vetítjük a tavalyi év kiadásait, akkor a 2024. évi adományozók számára (673 fő) vetítve fejenként körülbelül

7.000 Ft volt havonta. Természetesen tudjuk, hogy minden ember más-más anyagi helyzetben van, ezért a tizedet tekintjük mértékadónak!

A 2025. évben célként tűztük ki a templom villamoshálózatának felújítását, illetve a megkezdett felújítás befejezését. Ezen túl a gyülekezeti házunk nagytermének bevilágító ablakait kell cserélni, mert elvesztették hőszigetelő képességüket. Sajnos, a megnövekedett energiaárak miatt a tavalyi évet kétmillió forintos hiánnyal zártuk, ezt tartalékainkból kellett fedeznünk. A hiány kizárólag a túlságosan megnövekedett energiaárak miatt alakult ki. Gyülekezetünk a törvényi szabályozások miatt piaci árat fizet az áramért, gázért, vízért, ami jóval több, mint a lakossági ár.

Gyülekezetünk presbitériuma az év elején meghatározta a fenntartói járulék mértékét. Nagy szeretettel kérjük, hogy aki szívesen támogatja anyagilag közösségünket, az alábbi ajánlásokat vegye figyelembe. Nyugdíjasoktól azt kérjük, hogy ha tehetik, havi 900 Ft-tal támogassák gyülekezetünket (ez egy évben 10.800 Ft). A keresőktől kérjük, hogy havi 2.000 Ft-tal járuljanak hozzá a közös teherviseléshez (ez egy évben 24.000 Ft). A presbiterek és lelkipásztorok magukra nézve havi 3.000 Ft-ot állapítottak meg (egy évben összesen 36.000 Ft). Ezek a számok segítenek eldönteni, mekkora az az összeg, amivel szívesen támogatják gyülekezetünket.

A támogatások, adományok eljuttatása többféleképpen történhet. A Lelkeszi Hivatalban személyesen lehet készpénzzel vagy kártyával adományt fizetni, illetve gyülekezetünk bankszámlájára lehet utalni (**Raiffeisen Bank 12085004-00102657-00100002**). A havi kisebb összegű támogatás szerencsésebb számunkra, mert így tervezhetőbbé válik a havi rendszeres kiadások fedezetének biztosítása.

Kérünk mindenkit, hogy fontolja meg a fenti szempontokat, és így adakozzon a 2025. évben! Bízunk benne, hogy Isten megtart bennünket, és minden forint, amit felajánlunk, az Ő országát építi. Legyen ezért övé a dicsőség!

*Köszönetet mondunk minden testvérünk
adományáért, amellyel támogatta gyülekezetünk életét,
szolgálatát.*

Befizetési, támogatási lehetőségek, számlaszámok

Gyülekezeti számlaszám: Raiffeisen Bank 12085004-00102657-00100002
Református Egyház Alapítvány: OTP Bank 11748045-20017204-00000000

Felhívás!

Tisztelettel kérjük kedves testvéreinket, hogy személyi adataik változásáról (különösen a lakcímváltozásról), mielőtt módjukban áll, értesítsék a Lelkészi Hivatalt, hogy a változásokat átvezethessük gyülekezetünk nyilvántartásába is.

Köszönjük.

A Lelkészi Hivatal nyitva tartása:

Kedd, Szerda, Péntek: 9:00-12:00

Csütörtök: 9:00-12:00 és 17:00-18:00

Vasárnap: Istentisztelet után közvetlenül

Tel.: 06/89/324-415

E-mail: info@papareformatus.hu

Apró segítség az Egyházfenntartás befizetésében!

Az önkéntes egyházfenntartói járulék egy összegben való kifizetése egyre nagyobb terhet jelent mindenkinek.

Ezért javasoljuk, hogy akinek van rá lehetősége, bankszámlájáról állandó megbízással havi rendszeres átutalásként fizesse támogatását. Így testvérünknek sem megterhelő jövedelmének havi 1%-nyi összegét átutalni, mi pedig folyamatosan megkapjuk az átutalt támogatást. A gyülekezeti számla, amelyre megbízását megadhatja:

Raiffeisen Bank: 12085004-00102657-00100002.

Kérjük, közleményként írja fel nevét, címét
és az EFJ rövidítést. *Köszönjük.*

GYÜLEKEZETÜNK HONLAPJA

www.papareformatus.hu

*Várjuk észrevételeiket, hozzászólásaikat,
megjegyzéseiket! Keressék fel!*

HONLAP! HONLAP! HONLAP! HONLAP!

Nyári programjaink

JÚNIUS 8., VASÁRNAP:

10:00 Pünkösöd, konfirmáció, úrvacsora

JÚNIUS 9., HÉTFŐ:

10:00 Pünkösöd, felnőtt konfirmáció, úrvacsora, legátus: Somogyi Csaba

JÚNIUS 15., VASÁRNAP:

10:00–18:00 Hittanos tanévzáró és családi nap

JÚNIUS 26–29., CSÜTÖRTÖK–VASÁRNAP:

Férfi–fiú tábor

JÚLIUS 21–26., HÉTFŐ–SZOMBAT:

Mécsestartók családok tábor

SZEPTEMBER 14., VASÁRNAP:

10:00 Hittanos tanévnyitó istentisztelet

Hittanos tanévzáró és családi nap JÚNIUS 15.

Szeretettel várunk mindenkit hittanos tanévzáró istentiszteletünkre és családi napunkra!

Program:

10:00 Istentisztelet a református templomban (Március 15. tér). Apró ajándékkal készülünk minden hittanosnak!

13:00 Ebéd a Nemesgörzsönyben a Vargha Gyula Általános Iskola udvarán (cím: Nemesgörzsöny, Petőfi S. u. 20). Utazás egyénileg. A program 18 óráig tart.

Az ebédet **1.800 Ft/fő** áron tudjuk biztosítani. Az ebéd bagdulyás lesz. (Ételérzékenyeknek nem tudunk ebédet biztosítani, kérjük, hozzanak magukkal!)

Ebéd után közös játékokkal, vetélkedővel készülünk: **ugrálóvár, óriáscsúszda, különféle kinti játékok, élő csocsó.**

A felnőtteknek meglepetés játékokkal készülünk.

Kérjük, süteménnyel, pogácsával, gyümölcssel, üdítővel járuljanak hozzá az ebédhez!

A részvétel ingyenes, de regisztrációhoz kötött! Regisztrálni a hitoktatónál vagy a lelkesi hivatalban lehet az ebéd árának befizetésével együtt (amennyiben kérnek ebédet).

Jelentkezési határidő: június 8.

Lapunkat ingyenesen terjesztjük református családjainknak. Bekerülési ár kb. 400 Ft.

A költségekre adományokat elfogadunk.

Írták: Bódi Lászlóné, Bojás Henrietta, Kopeczky Bence, Kovács Helga, Kövy Rózsa, Mayerné Pátkai Tünde, Pálóczyné Zergi Klára, Pereznyák Nóra, Szakács Gergely, Szolga Gábor, Tatai Márta, Varga Jenő.

Grafika: WEB Szerkesztés: Balogh Éva

Kiadja a Pápai Református Egyházközség. *Felelős kiadó:* Szakács Gergely lelkipásztor

Készült a Kapitális nyomdában 800 példányban.

